

ДѢЛО

Выходитъ во Львѡвъ шо Вторника, Четверга и Суботы
 кромѣ (уськихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
 кромѣ (уськихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
 кромѣ (уськихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
 кромѣ (уськихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
 на цѣлый рікъ . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . 12 рубл.
 на пѡвъ року . . 4 ар. на пѡвъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“ . . съ дод. „Библиотеки“ . .
 на цѣлый рікъ . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . 16 рубл.
 на пѡвъ року . . 8 ар. на пѡвъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на самы додатокъ: на самы додатокъ:
 на цѣлый рікъ . ар. 5— на цѣлый рікъ . 5 рубл.
 на пѡвъ року . ар. 2-50 на пѡвъ року . 2-50 р.
 Для Закарпатскихъ окрѡжъ Россіи:
 на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
 на пѡвъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотеки“ . . на самы додатокъ:
 на цѣлый рікъ . 19 ар. на цѣлый рікъ . 6 ар.
 Поодиноче число коштуе 12 кр. а. в.

Съ розпочавшимся IV-тымъ четверкомъ просимо нашихъ Вп. Предлатникѡвъ поспѣшати съ присылкою предлаты а Довжникиѡвъ просимо о скору сплату залеглостей.

Umkehren, umkehren!..

Тверезый судъ, якій выдала независима частине польской прасы о заворушеню Мазурѡвъ-селянъ въ повѣтахъ Пильзненскѡмъ и Тарновскѡмъ, дуже немилѡ вравивъ „Czas“, органъ галицкихъ станчыковъ. Судъ сей полагавъ головно на замѣтъ, шо интеллигентнѣй, а ще бѡльше версты высокого колѣна за весь часъ бѣтъ памятной рѣзанъ въ 1846 роцѣ дуже мало подбали о просвѣту и матеріальне добро селянскихъ верствъ, не вѣдѣвши вырѣшати глубокого и широкого провалу мѣжь ними а собою, а тымъ менше зыскати для себе довѣры, такъ дуже потрібне до культурной, раціональной работы. И дѣйстно, накопи путей слухи о „цветавцяхъ“ привела селянъ мазурскихъ до гадки на цѣпы и косы и до походу въ лѣсы на „Свиньскѡй горѣ“, то сусѣльностъ польска мала право запытати, куды дѣлось за однымъ помахомъ то „zaufanie ludku“ до „historycznej reprezentacji kraju i narodu“? які плоды принесла — коли яка була — просвѣтна праца въ заходной Галичинѣ? и чи не валежало-бъ нынѣ надъ духовымъ ровнемъ селянскихъ верствъ польскихъ попрацювати усерднѣйше? На то щире и патріотичне пытанье вдоровомыслячою частиною сусѣльности польской бѣговѣвъ краковскѡй „Czas“ жаломъ осы, куреномъ въ свого гнѣва. Огъ що пише сей органъ въ одномъ въ послѣднихъ чисель:
 „Мѣдеву пригуду старалися либеральнѣй часописы всѣми силами поднести до значена пригуды пѡвныхъ грозы, пригуды, шо кидаютъ на отнѡсины краю найбоганѣйше свѣтло въ очехъ другихъ провинцій польскихъ, Вѣдня и заграницѣ; бажали заквестіонувати успѣхъ 20-лѣтню „praca narodowoi“ и почутье обовязкѡвъ, а тымъ самымъ благороднѣй и — слава Богу — не бесплоднѣй высшихъ сусѣльныхъ верствъ стремлена: хотѣли представити положенье Галичины неизмѣненнымъ огъ 1846 р. въ отнѡсилахъ соціальныхъ. Накопи-бъ заворушена въ Пильзненскѡмъ и Тарновскѡмъ прибрали дѣйстно такі розмѣры, то все ще

естъ бевстыднѣа ложь и непатріотичне дѣло заключати, шо положенье сусѣльне въ краю не получило, шо институты краевѣй, праца обывательства и духовенства, двацять лѣтъ воля и oczysteja свободы — не выплыли на поправу и скрѣпленье сусѣльныхъ отнѡсианъ. Якѣ-бъ нѣ были розмѣры заворушенъ въ Пильзненскѡмъ и Тарновскѡмъ, — факты и выборы говорятъ голосно, шо ложь есть, щобъ огъ 20 лѣтъ не поправились нашѣ взаемны сусѣльнѣй межи шляхтою а польскимъ хлопомъ“. Далше говоритъ „Czas“ съ емфазою, будь-то бѣтъ и его одномышленники „довершили вже велике дѣло сусѣльной реконструкціи въ Галичинѣ“, шо „органы оппозиційной своєю оппозиціею роблять дуже небезпечну для сусѣльного порядку роботу, а ихъ скрытѣи теории и напраны, суть тыми страшилами и вампирами, шо дѣйстно могли-бъ занепоконити здоровый умъ сельсого люду и законотити сусѣльну гармонію“. Въ концѣ вмовляе въ себе „Czas“, шо „сусѣльне пытанье въ нашѡмъ краю уже давно порѣшено, а на будуче всякѣ заворушеня можна буде убивати вгѡднѣымъ поступованьемъ краю и властей и взаимною помощею сихъ двоухъ факторѡвъ въ спѡльнѡмъ интересѣ, якъ се сталося и въ давнѡмъ случаю...“

Якъ видко, органи галицкихъ станчыковѣ ходитъ передовѣмъ о то, шобы заворушенье селянъ въ заданныхъ чисто мазурскихъ повѣтахъ звести ad nihilum, яко пригуду бѣвъ всякою глубоюй причины, а вжежъ нѣколи и подѣ нѣякимъ условіемъ не брати его въ звязъ съ соціальными отнѡсианами або недостаткомъ довѣры „людку“ до шляхты. Всѣмъ, котры-бы заворушенье въ Пильзненскѡмъ судили въ той точкѣ, кидаетъ „Czas“ просту ложь въ очи, а на оправданье своєї гадки наводитъ венкѣ выборы автономичнѣй, при котрыхъ сей „людокъ“ свѡй голосъ дае добровѡльно (?) на кандидатѡвъ высокого колѣна, въ поняту „Czas-у“ одинокѣй представительствъ воля въсьхъ верствъ народу польсого. До того радить „Czas“ прочимъ органамъ оппозиційной, т. е. не quand tѣмѣ сервиллистичной прасы польской, кинути на цѣлы фактъ грубу опону, т. зв. „Schwamm drüber“, не компроматувати народу польсого въ очахъ Вѣдня и другихъ правительствъ, не непокоити умы селянъ размазуваньемъ пригуды Пильзненской и оста-

точно ватрубѣти въ сурмы на тематъ: „Галичинѣ нынѣ живѣя наче въ танцюристѡмъ раю“. Се головна тенденція „Czas-у“.
 Тѡлько жаль, шо тѣ менторскѣ слова краковсого органу т. зв. „позвиційна“ прасы польска не ввала собѣ до сердца и вже „N. Reforma“ противъ такого дикого понятия о „великомъ дѣлѣ сусѣльной реконструкціи“ посяга историчного шаблону колишней рѣпублики польской выступила съ острою и дуже основною филиппикою. Пѡсля „N. Reforma-ы“ нашѣ галицкѣ сусѣльнѣй отнѡсины не зложилиса такъ гладнонько, якъ въ фантазѣ „Czas-у“. Въ сельскѡмъ народѣ завсѣгды ще мусить гѣвдѣтися — каже „N. Reforma“ — велике недѡвѣрые до когосъ, накопи поголоски, будьто „папы збираются въ лѣсахъ“ було досыть, щѡбы Мазуры збирались на облаву. Працѣ просвѣтнои мало, а плоды въ неи ще меншѣ. Высшѣ версты не зровнѣмѣли достаточно своихъ сусѣльныхъ обовязкѡвъ и не зближилиса до сельской стрѣхи такъ якъ треба. Замѣтъ, мовъ-бы то оппозиційна праса польска размазуваньемъ пригуды Пильзненской робить дѣло непатріотичне, бѣтирае „N. Reforma“ рѣшучо и запѡвѣдае, шо не перестане накликувати польску сусѣльностъ до здрѡвъ вѣйшого погляду на справы селянѣй и до усерднѣйшой працѣ надъ ихъ просвѣтою. Менторство „Czas-у“ есть въ си очахъ терроризмомъ касты сервиллистѡвъ и т. д...

До слѡвъ сихъ нема шо и додати богато. Они плывуть въ доброго зрозумѣня нашихъ краевыхъ отнѡсианъ и мають цѣль благородну. Програма, просвѣтити и наивышѣй версты народу, привести ихъ до понятия свободѣ конституційныхъ, понята правъ и обовязкѡвъ, до зрозумѣня реальныхъ потребъ и дати имъ бѣговѡдну участь на въсьхъ поляхъ житѣ сусѣльного, — така програма стояла и стоить нынѣ выписана грубыми буквами и на нашѡмъ пранѡрѣ. Добро одной версты не приведе народу до силы и не полагодитъ ихъ хочъ-бы и не суперечныхъ але окремыхъ, своихъ интересѡвъ. Держати сельскѣй народѣ въ духовѣй темнѡтѣ мовъ-бы нарочно, робити его завѣдно малодѣткомъ и репрезентувати его по зрозумѣню его потребъ лишь крѡвъ кастовѣ окуляры, — се дѣло дуже неблагородне и до рога до цѣлы дуже ховаска. Въ заворушеняхъ въ Пильзненскѡмъ и Тарновскѡмъ бѣтравѣ

якъ-разъ найголовнѣйшу ролю темнѡта и за недбанье матеріальныхъ интересѡвъ селянина-Мазура. То недвозначне temento для той частины сусѣльности польской, шо крѡху далше глядѣтъ, якъ кастовый органъ краковскѣй. Замазувати дѣло якъ разъ не годится и добре каже „N. Ref.“, шо лучше знайти лѣкъ на сей недугъ, якъ его закрывати хочъ-бы и передъ самымъ Вѣднемъ. Кастовѡ шляхтоске патронизване „хлопка“ мусить уступити другому ладѡви. Оно ломится вже на нашихъ очахъ, а доказемъ того были послѣднѣй выборы Копыцѣньского, Гомпѣша и Оржеховсого въ заходной Галичинѣ. „Zaufanie“ люду до клики „Czas-у“ есть чистѡю фикціею. Клика та есть сѣдае за богато егоизму кастового, щѡбы по бати про интересы въсьхъ верствъ сусѣльныхъ, котрымъ австрѣйска конституція заопрачае право власного представительства. И мѣста бѣгчуваютъ вже по трѡхи неприроднѣй такой аномалии. А шо сказати о вѣсѡдой Галичинѣ, де ще и национальне руске пытанье положене на вагу? Тутъ выше наведенѣй побожнѣй елюкубраціи „Czas-у“ гулятъ лишь наче въ порожной бочцѣ... Дятого, панове станчычки: Umkehren, umkehren, wenn ihnen das Wohl der Nation am Herzen liegt, — скажемѡ словами Байста.

ДѢЛА КРАСВѢЙ.

Краве бюро статистичне выдало въ отдѣлѣ для торговѣль и промыслу кравсого обширну працу д-ра Рутоского о промыслѣ цукроварѣтвѣ въ Галичинѣ. Зѣ статистики цукроварѣтвѣ въ нашѡмъ краю до вѣдѡмося огъ шо: Огъ 1851—1869 року были въ Галичинѣ 3 фабрики цукру: въ Товмачѣ, въ Ланцутѣ (пов. рѣшѣвского) и въ Писаревѣцяхъ (пов. бѣльсого). Въ 1870 р. прибили ще 2 фабрики, а то: въ Сендѣшовѣ (пов. рѡчницкого) и въ Устю епископскѡмъ (пов. борщѣвского). Огъ 1872 року почався упадокъ тыхъ фабрикъ. И такъ 1872 року паде фабрика въ Ланцутѣ, 1874 року въ Писаревѣцяхъ, 1876 р. въ Товмачѣ, 1878 р. горить фабрика въ Сендѣшовѣ, але въ 1880 р. бѣбудовуесь; 1881 року упадае фабрика въ Устю еписк. по смерти легаційного совѣтника Блѣхера, Прусакѣ. Такъ отже огъ 1881 р. ажъ до сегодня на цѣлу Галичину есть одна-одинокѣ фабрика цукру въ Сендѣшовѣ. Характеристична рѣчь, шо въ мѣру зрѡсту промыслу цукроварсого въ Австрѣи, цукроварѣтвѡ въ Галичинѣ упадае. И такъ було цукроварѣнъ:

Статскѣй совѣтникъ Передрагинъ.

Политична сатира Н. Щедрина (М. Е. Салтынова).
 I.
 Вы певно забули о той пригудѣ, яка въ лѣпня 1883 року затревожила весь петербургскѣй урядничѣй свѣтъ, — такъ отъ я и постараюсь короткими словами бѣговѣжити си въ вашѡй памяти. Процавъ, бачите, статскѣй совѣтникъ Никудимъ Лукичъ Передрагинъ. Живѣ бѣтъ въ хуторѣ, на Сибѣрскѡй стѣціи варшавской зѣльзницѣ, и рано въ недѣльнику пѡшовъ въ лѣсы на грибы. Пѡшовъ и не вернувся. На другѣй день побѣрежникъ найшовъ въ лѣсѣ трикутнѣй капелюхъ и кошѣлъ до половины повнѣй козѣрѣвъ и перелавъ свою находку мѣсцевѡму становѡму. Показалось, шо то были рѣчи Передрагина.
 Ось и весь скелетъ загадочной драмы, шо впоследствѣи затревожила сусѡкой хуторного житѣ. Памятаю, якѣ пригнѣтающе враженье зрѡбыла ся пригода на тыхъ петербургскихъ гостей, шо проводили лѣто на Сибѣрскѡмъ хуторѣ. Мѣшѣвѡсть та и дося ще доволѣ дѣка. Нема тамъ вѣ Аркадѣй нѣ Ливадѣй и въ загалѣ нѣякой розпущенѣ, яко ознаменовуе себе свѣжо приходѣча цивилизація. На цѣломъ правѡмъ безрѣзъ закрытѡстей рѣчка, доки окомъ скинешъ, тягасяа густѣй лѣпной лѣтъ; дося толькѡ малесенька частанѣя прорубана подѣ хуторы. Въ томъ лѣсѣ прѡпасть ягодь, грибовь, птицѣ и звѣрины. Звѣрины множество, а анѣ жандармѡвъ анѣ полицѣйскѣй становѣй на вою палестину — самѣй ска-

жѣтъ, хѣба жъ се достаточна охорона? Значѣтся, коли навѣтъ зацѣ зрѡбитѣ злѡпреступне товѣрство въ цѣлы пожирѣна статскихъ совѣтникѡвъ, то и они будуть маги можнѡсть безъ перешкѡды выковѣтати свѡй меркѣй намѣръ. До того часу нѣкому и на думку не заходила така цероектива, але коли процавъ Передрагинъ, она показала такъ выразно а надто такъ унажѣющею, шо цѣле лѣто пройшло въ неописанѡй тревѡзѣ. Ночнѣй прогульки при мѣсяци перестали, пѡночки покинули ходити на стѣцію зѣльзницѣ на зустрѣчь женихамъ; дѣтямъ дозволено бавѣтѡсъ толькѡ передъ самѣми бѣнями домѡвъ; и рѡвночасно, черезъ якусь дѣвовѣжну ассоциацию идей, рѣзникъ почавъ доставляти мясо шо найбѡдѣйшого сорта. Лѣдѣи-не-лѣдѣи петербургскѣй гоотѣ дожили на хуторѣ до половины серпня; тогда всѣ, якъ замѣтили, поперли назадъ до Петербурга.
 Въ Петербурѣ мѣжь урядниками переполохъ показався ще страшнѣйшѣй. Попередъ всего пытанье поставлено принципіально: коли вже почали пропадати статскѣ совѣтники, то чо-жъ чали пропадати статскѣ совѣтники и ичѣй? Мусѣтъ надѣятиса совѣтника титулярнѣй и ичѣй? Очеvidно, ниъ привѣеось пропадати шо хвилины. Очеvidно, ниъ привѣеось пропадати, явно, на ои при томъ безъ нѣякой церемонѣ, явно, на ои чѣхъ у всѣхъ. Влѣзъ на примѣръ титулярнѣй совѣтникъ до трамвайсого вагона — и поминалъ якъ звали! Або: зустрѣчѣте титулярного оо вѣтника на улицѣ, прѡстигаете ему руку — вѣтрикъ, ажъ его вже и нема! А хто жъ буде дѣвѣзѣть, ажъ его вже и нема! А хто жъ буде дѣвѣзѣть, ажъ его вже и нема! А кто жъ буде дѣвѣзѣть, ажъ его уже и нема! А кто жъ буде дѣвѣзѣть, ажъ его уже и нема! А кто жъ буде дѣвѣзѣть, ажъ его уже и нема! А кто жъ будетъ поймавати и въ рухъ пуокати машину державну? Ахъ, панове, панове!

Куды се мы идемо? де мы живѣемо?
 Але окрѣмъ принципіального пытѣна урядникамъ жаль було и самой особы процавшего отатского совѣтника. Передрагина любили, бо бувъ чоловікъ хочъ куды, и до пера дуже способнѣй. Коли треба було мыслѣти либерально, — бѣтъ мыслявъ либерально; коли треба було мыслѣти консервативно, — мыслявъ консервативно. Разъ якоъ, за волюю начальства, написавъ бѣтъ проектъ: „О розширеню въ разѣ потреби обѣягу компетенцій“; а за другимъ разомъ, такожь за волюю начальства, написавъ другѣй проектъ: „Або на бѣворѡтъ“. А може и оба проекты разомъ написавъ: якъ вашѡй ексѡценціи завгодно буде? Надто Никодимъ Лукичъ и въ привѣганѡмъ житю умѣвъ всѣмъ догодити: бувъ вѣчливый, гоостяний и не скупый. И жѣнка у него была бѣла, пухкелька, и называлася Акулина Ивановна. Кождый недѣль она давала товарискѣй вечерѡкъ, пѡсля котрого на шести столахъ грѣли въ вѣста. На одномъ столѣ — тайнѣ совѣтника, на двоухъ — бѣйтнѣй отатскѣй, на трѣхъ — проото отатскѣй. А прочѣй чины, збравшиясѣ въ салонѣ, говорили Акулинѣ Ивановнѣ комплименты. А на послѣдокъ: коли ласка, панове, на дороге перекуонити! Розумѣеосѣ, тѣ jours fixes зачѣналися доперва съ початкомъ осенного сезону, такъ шо властиво пропаденье Передрагина ажъ до половины вересня не дуже то далось-бы и почути. Але хто-жъ може завѣрити, шо до половины вересня бѣтъ отщукѡеосѣ? Въ виду такого нещастѣя кровь стѣнала въ жѣлахъ урядникѡвъ, и они, забуваючи

про вогыдѣ, явно почали винувати начальство, шо нѣчою не робить, такъ, шо не було въ цѣломъ Петербурѣ такого отатского совѣтника, котры-бы при стрѣчи съ другимъ отатскимъ совѣтникомъ не голоосѣвъ на весь голоосъ: та куды-жъ то мы идемо? — и въ бѣговѣдѣ на такѣ голоосѣне не почувъ-бы: еге, батечку, идемо! идемо, тѣе то, якъ его, идемо!
 Зѣ другого боку и газѣтарѣ Комедіантѡкѣй не занѣдбавъ подкѣнутѣи кѡлькѣа вугликовѣ до огню. Въ довгѡй передѡвѡй статѣи: „Куды мы идемо?“ доносѣвъ бѣтъ читающѡй громадѣ о повѡмъ смѣломъ поступку вѡрогѣвъ порядку и припѡсувавъ пропаденье Передрагина витригамъ газѣты: „Що ласка ваша“. Завѣлаосѣ полемика. Газѣта „Що ласка ваша“ бѣговѣля на першѣй разѣ досыть жарливо. Зѣ одного боку она категорично бѣреклаосѣ бѣтъ уонкою учаоти въ такѡмъ злѡчѣнствѣ; але зѣ другого боку ѣй очеvidно подѣхлѣ-бѣло те, шо на неѣ наводѣтъ именою такѣу небылицю, значѣтосѣ, и она не лыкомъ шѣта! значѣтосѣ, и она може шоосъ... Ну, розумѣеосѣ, не въ томъ дѣлѣ, але загаломъ... Се малодушне намаганье — опѡймѣти за одинъ разѣ двоухъ зайцѣвъ, дуже графѣно подѣмѣтила газѣта „Нюхайте на здоровье“ и заразъ-же заоостриѣла выказану Комедіантѡкѣмъ клевету, додавши до неѣ ще дѣкѡлькѣа бѣднѣихъ вышпѡскѡвъ, въ котрыхъ половину вѡпрочѣмъ сама выдумала. Тогда газѣта „Що ласка ваша“ обурилася и сказала, шо се, будь-шо-будѣ, подѡло! А „Нюхайте на здоровье“ бѣговѣля: и я знаю, шо подѡло, се воѣ вже давно

то зносит я, бажаючи дати докази такої терпимості, яка приличить державі, що окупує свою свободу власною кров'ю, що розвинулася на околицях Європи і на кождому кроці свого при опиті Європи і на кождому кроці свого правового перестерігала і шанувала чуже право власне. Умысли однак обох країв: а саме власне. Умысли однак обох країв: а саме власне. Умысли однак обох країв: а саме власне.

решня мають бути усунені, а на їх місце будуть покликані урядники лише православної віросповідання і отже будуть моги урядниками бути лише самі православні. Має то бути гадка Пободоносцева і Каткова і єсть головно зміршена до німецьких країв прибалтикох.

НОВИНКИ.

Пресов. Епископ Ступицький виїхав з д-ром Литвином до Відня, де має податися операцій д-ра Бильота.
 Пресов. еп. Юліян виїде сім днів до Перемышля, де в заступництво недужого епископа Іоана довершать рукоположення священства.
 Звертаємо увагу Вп. Публики, що в четвер в. м. відбулося представлення на дохід пані Осиповичеві. Надіємося, що світліша і довголітня праця оєї артистки на нашій сцені здобула собі признання серед руского загалу і що наша публіка виразить своє признання заслуженої артистці численним посещенням її бенфеюсу. Додати мусимо, що роля „Івги“ в „Чорноморцях“, котрі отіграні будуть в четвер, належать до найкрасших крещань в репертуарі пані Осиповичеві.
 Репертуар руско-народного театру. В четвер на дохід пані А. Осиповичеві „Чорноморці“, опера в 3 актах, музика Лісенка. „Тато на заручинах“, комедія в 1 акті Григ. Григорієвичя. Зв причиною, що в суботу відбулося вечере тов. ім. Качковського, представлення відбулося в п'ятницю; представлений буде образ мѣщанський „Зв ступеня на ступень“, з сїдами і танцями. В неділю по разі перші: „Олег Святославич“, князь Овруцький, історична трагедія К. Устияновича. Дирекція старается всіма силами, щоб трагедія „Олег“ представлялася на сцені величаво. Справляє нові прибори сценічай, гардеробу і нові декорації виключно лише до сєй трагедія. В останній акті буде отіснована „Молитва до Хорса“, хор композиції А. Вахнянина. Дирекція на бажань львівської публіки рѣшила продовжити свої побити у Львові ще до 1 л. зривня.
 Зв університету. На спорожнену по проф. д-р Ратгнерь катедру права каноничного у Львові має бути покликаний д-р Кашнича з Варшави. Сумна се повага, що в нашому краю не знайдеш чоловіка особовий до обняти сєй катедрю, а згадані, що сєвері, отже котрих сє залежало, отже разу звернули очі на чужинця, котрий ледви чи й зможе або схоже трактувати предмет сєй так, як то го спеціально-кравей наш потреби і относини вимагають.
 Додаток активальний. В неділю дня 22 падолиста о. р. сь ударом 3 години відбулося в великій сали „Народного Дому“ збір ц. к. урядників державних львівських в дѣлї повновленя петичій о побільшенє додатку актывального, на котрий П. Т. урядники як найкваліфікованіше являюся звать. — Зв комітету.
 Загальне зібранє товариства „Бібліотеки слухальцїв ветеринарнї“ відбулося д. 8 л. падолиста. До Вдѣлу вибрані: Орхівський предобдатель; Вдлинський, заступник предобдателя; Імриховський касєр; Вервеский бібліотекарь; Круць, секретар; Левицький, Шкоггамер, Сервацій; Заступники вдѣловых: Крель, Шидловський і Діле.
 Дирекція львівсько-черновицького землеміря предожила міністерству торговлї проект продовженя ланів Львова Рава руска аж до Белци. Міністерство торговлї узнало сєй проект зовсім отповідиньм і зарядило ревизию грани, котра має бути в короткій часі переведена.
 Львівська палата торговельно-промислова рѣшила поспирати петичїю жидовських промисловцїв і тов. „Шомеръ Израїль“, щоби жидамъ дозволено працювати в неділю зв замкненых приватныхь домах і варгатах сь тым обмеженням, щоби при тій праці не волюмо їм було уживати християнскихь робітників... Рѣшенє то заалло одяоголосно на внесенє комісія торговельноу, до котрої прихилилася по довшій дебатї комісія промислова.
 От о. М. Тиндюка одержали ми писмо, в котроім він простує слова нашого справоздавця із Збору членов „Руской Рады“ в той спосіб: „Референт „Дѣла“ написав, що я сказав: „Маю тут на гадиць нашого митрополита“, тимчасом я сказав: „Маю тут на гадиць політичне поведенє наших митрополитов в общє“, а новне внесенє мє заучало: „Вдѣл Руской Рады будеть передь всякими важными народными дѣлами, а особливо выборами, относить к митрополиту о его мнїєнію і раду, і если то не буде получено сь шкодою для наших прав политичныхь, разом сь ним дітотувати.“ — Як бачимо, о. Тиндюко рохочитє до „митрополита“ і „митрополитов в общє“. Дивно лише, що коли о. Тиндюко заговоряє про „митрополитов в общє“, о. Залозецкій отобрыв єму голюсь...
 Страшний випадок! Зв підт Журавна пишуть нам: Сєго тыдня йшли жандарми і возный зь Голевше до Журавна. Поромом на Диботрь не перевозили, лиш чайкою (малым човном). Оба подорожїи пуголила сь перевозником через Диботерь, а быстра вода гнала чайку сь задиками аж до лянв (от порома), котра на середнїй обвєсла. Блудч не могочи по підт лянву перебѣхати, учепались вє три лянв; а чайка пошла Диботерем. Перевозник звичайно до випадков привик, скоренько по лянв чѣпляючися руками, добивав до берега і завачь кричати о ратунок для обох позоставлєх, що трималися руками лянв, а по груди буди внутрєнї в водї. Ратунку не було скоро, бо до Го-

лешева далеко. Тогда возный пустива також, як перевантаж, по лянв до берега. Як довго лянва була низко при водї, було легше; чимь ближе до берега, лянва взносилася високо, то і цѣлий корпусъ высївъ у воздуху на рукахъ тримаючися лянв. Лєди не лєди удалося возному, упалоцому вже на силахъ, достатиса до берега, а жандармъ тажко одягнений, сь карабиномъ на плєцахъ, тримаючися лянв и майже по шию в студеной водї занурений высївъ зь годану. Возный радив єму, щоби скинув рѣчи зь себе и карабинъ, то стале єму легше и достанєс до берега по лянв. Але жандармъ не послухав: „Раще умерти, як карабинъ кинути“ — сказав. Вь концї пришлі перебіжники и пустилися човнами до него. Нецасливый кричав: „Скорше, скорше ратуйте, бо вже не могу утриматися!“ Не далеко, ще зо два сажї було човнамъ до него, — та руки омєли, лянва стрєлася, ирудка вода закрутилася и не стало молодого в 25-тємь роцї житя честного и в загалї оть вєхъ поважаного и любленого жандарма Гартля и до нынї трупа єго не знайдєно.

Вѣсть о уступленю маршала краєвого д-ра Н. Зыбликевича, а о именованю кн. Сауїги маршалкомъ дементуютъ офіціознї часописи. Львівский „Przeгляд“ спрєваджує фактє наданя кн. Сауїгї достоянствє тайного совѣтника, дробнїй пригодѣ. Кн. Сауїга бувь недавно на обїдї дворокѣм. При отодї єму призначєно тале далеке мѣсто, що сє воїмъ вилєло в очі. Вь нагороду за таке усложненє и щоби на будучє то само не длучилося князєв, цєсар надав єму титул „ексцелленцї“.

Маршалокомъ д-р Зыбликевичь перєспросив, не давнє ли звѣтнимъ посломъ Козловскимъ, що то оскорбивъ бувь маршалка на засѣданю соїму и зложивъ мандатъ, а теуєр на ново выранный сядьничю шляхтою. Посередникомъ в перєпронєсєнєхъ бувь П. Кешковий.

До кровавої аєрєи пришло сїма двамя коло Галича мѣж сєльнями а жандармомъ. Жандармъ Фр. Бохеньский зь припоручєня суду провадивъ зь Дєлѣва до Галича Олексу и Юрка Малєковцїв, обжалованыхъ о злочинствє публичного насильства. При выходї присковивъ до жандарма брата арештованыхъ, Андрухъ Малєнка и обнявши сєго брата Юрка сказавъ, що єго не даєт жандармови вєсти зь сєла. Жандармъ хотѣв Андруха пхнути багнетомъ, але сєй зловивъ за карабинъ и не хотѣв єго выпустити зь рукъ. Тогда жандармъ тяв єго шаблєю по головї и аж коли Андрухъ обкровавлений упавъ на землицю, повѣв дальше арештованыхъ братѣв. Противъ ранєного Андруха выточєно преступованє карнє за то, що посмѣв сиротити вє стїю власти и зьунияти єи предствєтєля вь урядованю.

Убїство. Вь Жидачєвї убивъ мѣщанинъ Петро Стефановичъ вь ноцї зь 12 на 13 о. м. сєю жєнку, выїзв трупѣ вь полє и закопанъ о червь мѣлї оть мѣточка. Убїця живъ сь сєвою жєртвю лиш єдин рѣк и воїмъ звѣстий булє безнастаннї сварнї и непорозумїннї вь тѣм суружєствѣ. Зараз по откритю злочинствєа узвєзєно Стефановича и выточєно противъ него судове слѣдство.

Вь Язюбцї будє при почтї откритѣ стѣція телеграфичѣа.

Стѣція жандармерї вь Ђльшанцї (пов. золочѣвокого) перєнесєно до Гологорь.

Фальшивї гульдєны срьбїи повилєли вь Камѣнцї отрумилвої Золочѣвока прокураторїя розпєсала ганчї листы за підозрїными: ковалємъ Йосифомъ Скорбутомъ зь Дѣбєлова и Павломъ Подуфалымъ зь Пєчеховотѣв.

Агєнты румунской закупують вь Галичинї и на Буковинї верховї конї.

Вь Перемышлї ставѣвєчєра передь судомъ прионжныхъ редакторѣ „Еcha z nad Sanu“, обжалованыи прокураторїєю о обиду ц. к. армії. Прионжнї выдалы вердиктє уневыняющїи.

Именована. Романъ Вѣмпєлєр, профєсоръ гимназіяльный и инспекторъ окружнїй вь Терновї именованыи директоромъ учительской семїнарїи вь Рѣшевї.

Мѣж Греками проявлєсєя велика охота до вѣбнї сь Турциєю; сама гадка о можливѣй вѣбнї выкликає у нихъ великє одушевльє. Атєнський мїліонєръ Авернєръ заявивъ, що жертвєе скарбовє державному на случѣй вѣбнї половину сєго майна имено 10 мїліонѣв драхмъ, а кромѣ сєго затягнєсє самъ до вѣбнєа якє простый жовїєр. Монахъ вь Тєноєхъ жертвєе на случѣй вѣбнї на цѣлє военнї 20.000 драхмъ, грекєа колонїя вь Єгиптї 150.000 драхмъ. Ремїонники грекѣй, якъ кравцѣ, шєвцѣ, олєюарѣ и др. жєртвють безлїтєно овою працю, а навѣть и потербнїи до сєя матерїялѣ на услужє грекєого вѣбнєа.

Дробнї вѣсти. Намѣстникъ п. Залєский выїхавъ до Відня за-для информации на оєсію соїму. — Кн. Адѣмъ Сауїга зложивъ, якє тайный совѣтникъ, присягу цєсарєви.

Надѣсланє. Многї зь учительцѣв Рогатиньского округа приписують мєнї дописъ „зъ Рогатинѣ“ умѣщену вь 90 ч. „Дѣла“ о. р. А що и я самъ фигурує вь тѣй дописи и то восхваляєний, то выходяєо бѣ, що я послуживєю приповѣдкою: „хвали мѣ ротє...“ Такъ однакѣ не єсть. Я говоривъ на конференциї завѣдгы по руску, а сє для мєнє не „заслуга“ а святыи обовязокъ педагога. Я бувь перєсвѣдчєный, що наш инспекторъ п. Подгалчикъ анї не здєвуєа тымъ, анї мєнї того за вє не воїмє. И оправдї п. инспекторъ анї не противитєо рускому олову, анї не цураєсє єго. Вѣна, що на конференцияхъ оть Русинѣв учительцѣв не почуту руского слова

лежить вь нихъ самыхъ, бо давєо дѣвно, чимъ „твердшїи“ учитель-Русинъ“, тымъ мєнше умѣе и хоче говорити по руску. Тн „твердї“ и на тѣй конференциї, де я и п. Корольчукъ промовлялї по руску, не поїшли вь оїдѣ за нами а намъ ще напередъ поїбєлє ворожилї. Тимчасомъ п. инспекторъ о насъ власнє якъ найприхильнїше вырєжавєя. Шо до темєтѣв и комиєіа, то у насъ на сєгорѣчнїй конференциї не було мабуть анї одного темєту по руску писаного, то й не було що призначувати комісіямъ. Несправдєливий такожъ закїдъ, мовь бї то нарочно при обговорєню плану науки поминєно языкъ руский. Тутъ винувати хабѣ кр. раду школьнѣу, що то дѣла не припоручила. Справы языкѣвої не входилї підт розбѣр конференциї. Вирѣчїть вь справѣ матерїялу до исторїи мавъ рєфератъ одїнъ „твердїи“ Русинъ и обробивъ матерїялъ зь исторїи Польшї широко и богато, а зь рускомъ позбуєть кѣлькама фразами, взыави кѣлька перєстарѣлыхъ навѣтъ не педагогичныхъ моментѣв. А другїй вѣбѣ, щоби дєкуючѣ замкнутї. Несправдєливий отже и той закїдъ, що то п. инспекторъ за-для именьєа своихъ, прислѣшивъ конєцъ конференциї. — Павло Кирѣвѣ, учитель.

Вѣсти зь Аепархїи Львовскої.
 Мѣстодєканами именованї оо. Констант. Икаловичъ, парохъ Красної першнїи, а Дмитр. Луговый, капєланъ Цуцєлова, другимъ вь деканатї надворнѣавькомѣмъ.
 На конкурсѣ выстѣвлєнї: 1) Парохїя Ива нѣ вь, дек. окєальского, наданя прав., до ч. 7267 ухвалѣю зь 12 л. падолиста; 2) парохїя Озеряннї, дек. товмацького, наданя прав., до ч. 7286, ухвалѣю зь 12 л. падолиста; 3) парохїя Олєкопчѣ, дек. отрыского, над. прав., до ч. 7369, ухвалѣю зь 12 л. падолиста; 4) капєланїя Илємьє, дек. перегиноського, наданя цєсарского, до ч. 7288, ухв зь 12 падолиста. Рєчєнецъ для вѣхъ чотырохъ мѣсто до 9 л. сѣчня 1886.

Введєнї: 1) Григ. Федюкъ якє сотрудинькъ вь Солонцѣ; 2) Єман. Красицький якє сотрудинькъ вь Конокахъ; 3) Юл. Дутоквичъ якє капєланъ вь Покровцяхъ; 4) Ант. Цєлєвичъ якє завѣдатель Полянї.

Митрѣо. коосисторїя вѣстѣвлєа до намѣстництѣа о згоду на канон. инстїтуцию о. Ванкєнт. Кузика на Особѣнї.

Президїя ц. к. намѣстництва годѣтѣа на канон. инстїтуцию о. Никѣл. Темнїцького на Шидлѣвцѣ.

Душпаствєрскї посады дѣстѣли оо. 1) Ємил. Каратиньский завѣдательство Озеряннї; 2) Титъ Чубатый завѣдательство Иванкова.

Отпущєтєку на 5 недѣлї одєржавѣ о. Коновт. Бѣлєвичъ, парохъ Угїшкова.

Завѣдзаныи до канон. инстїтуциї на Уволу о. Алєксєндєръ Левѣвїй.

Вѣсти зь Епархїи Перемыскої.

Именованыи о. Іванъ Черєвок, пар. Корчмина, дек. белзького, ординарїокомъ отпоручникѣмъ до мѣсцевѣо рады школьнѣо вь Махнѣвоку.

Завѣдзаныи до канон. инстїтуциї на пар. Жєгєстѣв, дек. мушиньского, о Григ. Сирьо.

Сотрудиньцтво управлєючє вь Терновї нижнѣй, дек. затварнїцького, дѣстѣв о. Игн. Малакъ зь Медвєжї.

Катєхїзѣто м при школахъ вь Яворовї поставленїи о. Стєф. Петрїакъ, тамшннїи сотрудинькѣ.

Президїя ц. к. намѣстництва годѣтѣа на канон. инстїтуцию о. Теодѣра Савулы на пар. Дмитровцѣв, дек. судово-вышєньского и о. Вас. Кокотєла зь Бєрєзца на пар. Колодно, дек. куликѣвокого.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

О. Мх. Зєльнѣй, парохъ вь Глїнянахъ-Застєавѣо щєрый патріотъ руский, упокоюєа дня 14 о. м. вь 64 роцї житя а 38 священствєа. Пєхохронъ отбувоєа дня 17 о. м. Вѣчна єму памѣть!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Руско-народнїй театр. Вь недѣлѣ 8 о. м. отігранѣо народну оперєту Д. Млаки Молодѣ зь Боснїи. Гарна тѣя оперєта, зѣботѣа нашѣй публїцѣ вєжє зь давнїйшихъ лѣтъ, вєшєла підт кождѣмъ вглядомъ иоправно и закончїла єя славно выконана колѣмнїка вь чотыри партї. — Во второкъ предствєлєно комєдію Пань Бенєтъ вь 1 актї Ал. Фредрї и вѣчно євѣжу Натѣлу Пѣлєвану И. Котлєрєвокого. Выконаньє Натѣлки вѣшєло зовсімъ иоправно, а отзначєно особово п. Стєфурѣакъ вь ролї вѣборного, котра належѣтє безпрєчнєо до найлучшїхъ вь єго репертоарѣ. Вь комєдіи „Пань Бенєтъ“ пань Бѣберѣвичєва, пп. Вѣберѣвїчъ и Грїнѣвѣцїй дѣотрєлєю сєвою ролю до доброго терцєту, котрїй мувѣєт бї и найотрогїишєго критика вдовѣтєв. Гарну ролю полковника поєнувавъ п. Плєшєвский, не взычавшїи роцѣ. Вь сєреду отігранѣо мєлодраму пѣдтїгранїи И. Гушалєвїчєа сь прєгарною музикѣю М. Вєрбїцького. Предствєлєнє вѣшєло такъ що до грѣмъ иъ и що до сѣбу зовсімъ удачно. — Повторєна вь четвєрть мнѣ тыдня комїчєа оперѣ Лєкєона „Зєлєный островъ“ поїшла дужє гладко. На вѣхъ повзышїхъ предствєлєнєяхъ публїка було дужє мало. Трохї бѣльшє гоотєй зѣбрєлоєа на предствєлєнє вь субѣту вь дохѣдъ п-нї Попєлєвѣо Гальку, мєлодраму перєроблєну зь оперѣ С. Моношкїи. Мєлодраму тую отігранѣо якъ завѣдгы, такъ и теуєр дужє гарно. Отзначєно особово бєнєфєоанткѣ вь ролї Галькї и п. Лєсковой вь ролї Антоєа дужє гарною грою и сѣвоємъ. Бєнєфєоантєку обдарувєла публїка двєма гарнїми букєтамї.

Господарство, торговля и промышленность

Дания.	
Готланд из всей центральной	3.351.09
на складах владельцев	3.113.14
Торговль на складах зарплата	153.453.61
Мобильна зарплата	6.530.16
Платни устроены складах	3.254.58
Списание дивиденда по портфелю	33.39
Платни за дивиденд	934.49
Чистый доход	16.230.24
	<u>186.900.70</u>
Павловск.	
Фонд резервовый	1.248.29
Удѣлы	29.533.05
Контр-портфель	44.568.17
Платни выданы	59.282.05
Прострочена дивиденда	505.73
Запасы на дивиденд	133.77
Процентъ авансу	1.044.59
Приходы изъ продажи товаровъ	50.585.05
	<u>186.900.70</u>

Переписка Редакции и Администрации.

Вн. М. Д. из Чин. Одержали до конца року. Спасибо Вам! — Вн. П. на Ом. Г. До конца року ще 10 зр. — Вн. М. Г. из Ваг. Доши уличено лишь 5 зр. — Вн. Я. А. из С. Проститъ, Ваша Веч., как держати вымажу „Дѣла“ мы були всевозможнѣе важною календаромъ. Кошты издавательнѣе велики, все треба платити готвами, а выдѣлостя у Вн. предпринимать страшно велики.

Курсы львовенскіе изъ дня 16 а. падол. 1885.

	платить	получать
1. Акция на штуку.		
Желез. Кар. Лок. по 200 р.	228 75	227 25
Льв.-Черк.-Дн. по 200 р.	223	224 50
Важн. Гол. Слав. по 200 р.	273	— 277 —
2. Листы вост. за 100 р.		
Общ. кредит. за год по 5%, за.	98	100
по 4%, за.	90 40	91 40
по 5%, за период.	99	100
Банку гол. Слав. 8% за.	101 50	102 50
Листы дов. Слав. Банку 3% за.	57	59
3. Листы дов. за 100 р.		
Общ. роль. кред. Запад. для Гол. и Буков. 8% за год, за 15 лѣтъ.	102 40	103 40
4. Облиги за 100 р.		
Индустриалн. Гол. 5% м. к.	97	98
Облиги коммунальн. банку Крал. 3%.	102 75	104
Пожиточн. кр. изъ р. 1873 по 8%.	18	20
5. Львовскіе облиги Краков.		
Славянская.	23 50	25 50
6. Монеты.		
Двадцать голландскій золотой.	5 85	5 95
Империалъ.	5 85	6
Империалъ.	9 25	10 05
Империалъ.	10 25	10 35
Губн. россійскій ординар. паперовый.	1 54	1 64
100 марокъ нѣмецкихъ.	1 23	1 24
Срѣдн.	61 56	62 25

Вже выйшовъ Календарь „Просвѣты“
Цена 50 кр.

Антика РУКЕРА во Львовѣ поручает 1315 90-7
Специальности и универсальныя средства, французскіе и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуваетъ.

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскіхъ желѣзницъ державныхъ
Выпускъ изъ плану Бамъ важного отъ 1 юнія 1885 р.
Побѣдъ особ. о 7 год. 30 мин. рано до Стрмъ.
Побѣдъ особ. о 11 год. 45 мин. перездъ получаемъ до Стрмъ, Станиславова, Хирова, Дрогобыча, Борн-слава, Гусятина.
Побѣдъ особ. о 7 год. 30 мин. вечеромъ до Стрмъ, Хирова, Дрогобыча, Загѣра и Звардонъ.
Побѣдъ особ. о 4 год. 35 мин. по пол. изъ Стрмъ, Станиславова, Гусятина, Дрогобыча, Борн-слава, Хирова.
Побѣдъ особ. о 1 год. 25 мин. изъ ночи изъ Стрмъ, Станиславова, Хирова, Дрогобыча, Борн-слава, Гусятина и Звардонъ.
Побѣдъ особ. о 8 год. 25 мин. рано изъ Стрмъ, Хирова, Загора, Звардонъ.
Побѣдъ мѣн. о 5 год. рано и о 3 год. 50 мин. по полуднѣ:

„Nowa Kongrua“
(железна бѣлика, около десяти листовъ печати) книжка выдана старательнѣе редакци „Wladomoc“ katolickich“ на основѣ избитой конгрессуальной брошюры, повелитъ около 15 листовъ изъ типографіи. Трактуетъ она просторно составивъ части приходского маетку, улегая его объяснение, оговоривъ точно становивше оо. приходникова, напечатана, експортывъ, администраторовъ и девиантывъ во виду новыхъ постановленъ о дотации клера и подлѣ неказовки взглядомъ виошея рекурсивъ противъ ршенъ властей въ дотацийныхъ справлахъ. — Книжка мѣстныя формуляры и прижры поданы. Огдаты може услуги Веч. Духовенству якъ довго буде обвязовати нова конгрессуальна устава. Цена разомъ съ кошты пере-

издані (по на рекомендацон) выносить 1 зр 80 кр. — Заказы на посылку по почтовому перекладу слѣдуетъ высылати лишь оидъ адресомъ:
Ке 1. Палла изъ Блюдинокъ, почта Галицъ.
2-2

Посады
учители спѣву хорального
пошукую убавочный патефонъ. Дуже доступны условія. Обовязуюсь выучити хоръ за три мѣсѣцѣ. Вязный информаціи изъ Редакци „Дѣла“.

Матеріи дамскіе одѣжъ
лишь изъ треналон очесной воины для мужчинъ среднего роста)
4.10 метра за зр. 4-96 кр. изъ доброй воины очес.; за 8— изъ дѣши. воины очес.; одно убрание 10— изъ тонкой воины очес.; 12-40 — изъ дуже тонк. вол. оч.
Порушивши изъ дуже тонкой воины очесной изъ наймодѣльнѣхъ бароку на дамскій суконній матеріи зр. 2-20 и зр. 2-40.
Черныя вуажновыя Пальмерстоу-Трико, чиста воина очеса, на дамскій пальтоты синовой за метеръ зр. 4. — Срачини для дамъ на платьѣ отъ дошу и на одѣжъ.
Идеды до дорожы за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже краснѣ одѣжы, суконій, обсертино, суратты, матерія на платьѣ до дошу, твѣлѣ, срачинѣ (ландонѣ), кометѣ, камгартѣ, шейнотъ, трико, сукна для дамъ и на бижутары, порувани, дамскій поручаетъ

Заложенный Job. Stikarofsky, 1866.
Складъ фабричный изъ Бернѣ.
Вюры франко. Карты вадровой для рандъ крафцие нефралковано. Высылки за посылнатоу выдъ 10 зр. франко.
Имаю безукротанный складъ за больше лѣтъ 150 тисъ зр. а. в. и розумѣея, що въ мой великой на видъ сѣбѣ торговля остаея богато рѣштокъ долготы 1 до 5 метрѣвъ и для того а змущеный тайк рѣштокъ продавати на анжижну цѣну. Каждый розумный человекъ муситъ побачити, што въ такъ малыхъ рѣштокъ не можла вымылати жадныхъ вадрѣвъ, бо по замованю идѣла сотъ вадрѣвъ не остатокъ бы ничего изъ такъ рѣштокъ, шо отже естъ простою обманомъ, коли фирмы суконной вѣсеруютъ вадрѣ рѣштокъ; тѣ кружки походять изъ такѣмъ случаютъ отъ поставлѣ а на ихъ рѣштокъ, а на мѣрѣвъ такого поступованя можла легко догадватися.
Рѣштокъ по до вюдѣмъ вѣмѣняються або грошій отомѣляються.
Кореспонденциі прїймають въ языкахъ нѣмецкомъ, угерскомъ, чешскомъ, польскомъ, италійскомъ и французскомъ. 1458 (14-24)

Головна выграна есент.	Заявление	Выгран гарантуе держава
500.000 Мар.	Щ а с т я .	

Запрошение до участи въ **Можливости выграния** на великой грошевой актерн, гарантованой гамбургской державою, въ котрой

9 Миллионъ 880.450 Марокъ павно мусятъ бути выграны.

Выграні сен користнотъ лотерія грошевою, котра побѣла плану мѣн лишь 100,000 доловъ, еуть слѣдуючї:
Наибольша выграна естъ есент. 500,000 Марокъ.
Премія 300,000 Мар. 26 выгр. а 10,000 М.
1 выгр. а 200,000 Мар. 56 выгр. а 5,000 М.
2 выгр. а 100,000 Мар. 106 выгр. а 3,000 М.
1 выгр. а 90,000 Мар. 253 выгр. а 2,000 М.
1 выгр. а 80,000 Мар. 512 выгр. а 1,000 М.
2 выгр. а 70,000 Мар. 818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60,000 Мар. 150 а. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50,000 Мар. 31,720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 40,000 Мар. 7,990 а. а 124,100, 94 М.
5 выгр. а 20,000 Мар. 8,850 а. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15,000 Мар. всего 50,500 выгранныхъ.

и они приходять въ колѣкѣхъ мѣсѣдахъ въ 7 бѣдлахъ до певного порѣшеня.
Головна выграла 1-ой класъ выносить 50,000 М., подноситъ въ 2-ой класъ на 50,000 М., въ 3-ой на 20,000 М., въ 4-ой на 80,000 М., въ 5-ой на 90,000 М., въ 6-ой на 100,000 М., въ 7-ой на 200,000 М., а въ премію на 300,000 М. есент. на 500,000 М.
На перше тягненіе выгранныхъ, котре **9 грудня с. р.** уредово назначено, кошты цѣлый оригинальный лосъ лишь 3 зр. 60 кр. а. в. або 6 Марокъ, половина оригинального лосу лишь 1 зр. 80 кр. а. в. або 3 Марокъ, четверть оригинального лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 Марки.

и я розсылаю оригинальный лосъ гарантованій державою (а не заказаній промеси) съ долученномъ оригинального плану за франкованымъ надѣсланемъ вартости або за переказомъ почтовымъ навѣтъ въ найдалшыя стороны.
Кождый, беручий участъ, получатъ отъ мене заравъ по отбувшисѣ тягненю урядову листу тягненя безъ авѣданья.
Планъ съ гербомъ державнымъ, изъ котрого видко вкладки и роздѣль выгранныхъ на 7 класъ посылано напередъ и даромъ.
Выплату и посылку выгранныхъ грошей выконую впрестъ до интересованныхъ точно и въ строгой тайны.
Кожде замовлене можна по просту зрѣити переказомъ почтовымъ або рекомендацоннымъ листомъ.
По причинѣ недаленого вже тягненя прошу звертатися съ приказами заравъ, однакожь лишь до **9 грудня с. р.** съ повинитъ довѣрѣмъ до 1485 8-13
Самуила Гекшера молодшого банкира и котпору вымѣны въ Гамбургѣ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. газниц.
Акційного Банку Гипотечного
купуе и продаетъ
все эффектны и монеты
подъ вабирствитѣлшыми условіями.
3% Листы Гипотечны и
5% Листы Гипотечны преміованы
котрой побѣла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня кашталѣвъ фовдовыхъ, пушларныхъ, кааций суаружескихъ войсковыхъ, на каацию и на дия
можна въ сей Конторѣ получити.
(до вылована съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Все припоручена зъ провинци выконуются безъ проволоки по курсъ дневнѣмъ, не числячи нѣякой провинци.
1349 48-7

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, шо Высокоповажаны отці духовный урядкують при церквахъ хоры, прото поручаю мою **ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.**
Высокоповажаны п. проф. П. Вахляницъ купивъ до руской гимназиі у Львовѣ инструменты моего výroбу и може дати Высокоповажанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментомъ найдѣтшю информацію.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даетъ такожъ на раты.
1372 17-7 Сѣ поважаншымъ
ЮАНЬ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галициѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львовѣ, ул. Хоруцина ч. 9.

Складъ фортепьяно
К. МАРЦЕКОГО
у Львовѣ, площадь Маріацка ч. 5.
(Готель Французскій).
Поручаетъ фортепьяны и пѣнина зъ перворядныхъ фабрикъ съ запоркою за ихъ доброту и тревалѣсть. Можна получить такожъ и фортепьяны переграиы. 5-?
Цѣны якъ найульшенѣйшій.

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ
ХВЬСКО-РОССІЙСКОЯ
ГЕРБАТЫ
Е. Ф. РИДІЯ
У ЛЬВОВѢ

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
В. СТАХЕВИЧА
въ Тернополи
поручаетъ всечестному Духовенству и Почтеннымъ Братствамъ церковнымъ богато запосланный складъ знаярѣвъ, образѣвъ и рызь церковныхъ по найдешевшихъ цѣнахъ.
Осѣбляюся такожъ заявити, шо будучи въ Франциі закупивъ я богато матеріи церковныхъ и привямаю войлякй рызь церковной до ваирова а то: Фелоны, дальматыки, стыхарѣ и прч. по найдешевшихъ цѣнахъ и въ найкорошѣмъ часѣ работы порученій отъ вылаю.
Чашѣ, Хресты и прч. сръбний и металевыя принимаю до позолочены и цѣлковитого отновленя.
Сръбний знаярды церковный якъ: Чашѣ, хресты, монестранциі и прч. Antique, купую по найвысшихъ цѣнахъ.
1429 О ласнавій замовленя упрашаю. (11-20)

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
во Львовѣ, Станиславовѣ, Перемишлѣ, Тернополи, Дрогобычи и Коломиѣ
поручаетъ изъ своихъ богато запосланныхъ складѣвъ по дешевыхъ цѣнахъ
Ка ну Чоколаду, **Ч и й,** Цукоръ, Оливю, **Ометъ,** Сыры швейцар., брандлю, **Мѣдъ** прѣсный и пиръ, **Овочъ** южий, Корѣнне, Сардяны, соедѣт, Горѣвки,
Ликеры, Румъ,
Вина въ бутылкахъ и **барылкахъ,** Мыло, мыляга до руукъ, Крохмалъ, фарбуку, Карин,
Смарованя на вѣжѣ, **Свѣчи** церк. и стол., **Вѣскъ,** Цѣты до свѣчокъ, Кадильо, Карты,
Воды минеральныи, **Вонкы** роды шѣтокъ (тоалетны, до пѣлогн, до обуви и до коней), **Маю** до пѣлогн, **Шпаци** безъ интриолю, **Напѣркъ,** **Пѣра,** ручкы, **Олонцъ,** **Лакъ,** Чорвило (атраментъ), **Порошокъ** на овадѣ.
Цѣлникъ высылается на завадане франко.
5 до 6 килограмовыхъ посылкокъ почтова оплатъ выносятся пенного такъ шо оплатитися и въ найдалшыихъ сторѣнъ замовленія потребній для дому артыкулы.
Вступаячї изъ члены товариства „Народна Торговля“, платять взносово 1 зр. и убѣдъ найменше оидъ, выносивши 10 зр. Той убѣдъ оставяя властною члена и опрѣделеную дивидендо, котрой вышота назначаетъ по убѣдоно рѣшнымъ рахунѣвъ. „Народна Торговля“ приниматъ такожъ грошї на щадничї выножени и платять отъ нихъ 5%.

- поручаетъ маевого збору:
1/2 кило Congo 1 зр. 60 кр.
" Souchong чер. собрѣмъ.3 " " "
" Souchong черна . 2 " " "
" Kayow 4 " " "
" Melange de Londres 4 " " "
" Pecco 3 " " "
" Караванна 4 " " "
" Караванна найпереди. 5 " " "
" Гумповъ пердова . 3 " " "
" Гумповъ бѣлчична . 4 " " "
Чорна гербата Souchong маевый зборъ въ оригинальныхъ хавскихъ скрѣпкахъ а оловомъ опакована 3 зр. 70 кр.
Гербатыи высѣлки 1/2 кило 1 зр. 20 кр.
зѣ найлуч. гербаты 1/2 кило 1 зр. 50 кр.
Замовленя изъ провинци высылаетъ оборотною почтою.
Опакованье нечислитель. 1444
Найдешевше руске литературъ не издавничтво „Руско-украиньска Библиотека Евгения Оленичского“, выходить у Львовѣ почваши отъ 1-го грудня 1884.
Дошъ вышло 10 выпусковъ, обинамаючыхъ слѣдуючїи литературный материалъ:
1. Запорожц, оповѣданье Ивана Неч. и Левачького 10 кр.
2. Сонній мары молодого вытворнѣя оповѣданье В. Барышского 10 кр.
3-4. Оновданя Олексіи Стороженька (Серія перша) первитво 20 кр.
по вылученю оконченнованыхъ чл. по 10 кр.
5. Prima Vera, поэзиі Юліи Швабдеръ 10 кр.
6. Оновданя Д. Мордовцева 10 кр.
7-10. Юрій Горюченко, повѣсть Крашючкова 40 кр.
Въ администраци „Дѣла“ можна достати слѣдуючїи працѣ бл. а. **Володимира Барвнського:**
2. ВЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицкого жита, цѣна 80 кр.
3. ОУЧИТЬ ВЪ 100 ЛѢТНІЙ РОКОВИНЫ ЦЕСАРЕЯ НОСИЦА П. 17 (29) падолета 1880, цѣна 25 кр.
4. ВЕСВДА ВЫГОДОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВЪЧУ РУСИНОВЪ 18 (30) падолета 1880 о экономичныхъ справлахъ, цѣна 15 кр.
Доходъ зъ первого твору призначуе Родина поклѣника на памѣтникъ нагрѣбный, зѣ дальшихъ же трѣхъ працѣ на отпещеню на великому Барвнського. (23-7)